

حضرت بهاء الله می فرمایند: " یا ابنَ الإنسانِ افرحِ بسرورِ قلبیکَ لِتَكونَ قابلاً لِلقائی وَ مِرآةً لِجَمالی " .

کلمات مکنونه عربی

عنوان: فرح و سرور

قسمت روحانی

۱. مناجات شروع از آثار حضرت عبدالبهاء جَلَّ ثَنائُهُ
۲. لوح مبارک حضرت بهاء الله جَلَّ کبریائُهُ
۳. نصوص حضرت عبدالبهاء جَلَّ ثَنائُهُ
۴. خطابه مبارک حضرت عبدالبهاء جَلَّ ثَنائُهُ

قسمت اداری

۵. حکایت
۶. شعر " خانه تکانی شب عید "
۷. برنامه نوگلان بوستان الهی
۸. شور و مشورت

قسمت اجتماعی

۹. تنفس و پذیرائی
۱۰. مناجات خاتمه

۱- مناجات شروع

هوالبهی

ای خداوندِ بی مانند ، ما بندگانِ خاکساریم و تو بزرگوار . گنهکارانیم و تو آمرزگار . اسیر و فقیر و حقیریم و تو مُجیر و دستگیر . مورانِ ضعیفیم و تو سلیمانِ پُر حشمتِ سریرِ فلکِ اَثیر . محضِ فضلِ حفظِ فرما و صون و عونِ خویشِ دریغِ مفرما . خدایا امتحانتِ شدید است و افتتانتِ هادمِ بنیانِ زُبُرِ حَدید . ما را حراست کن و قوتِ بخش ؛ مسرور فرما ؛ شادی ده و چون عبدالبهاء بر عبودیتِ آستانِ موقّق نما . ع ع

مجموعه مناجاتهای حضرت عبدالبهاء چاپ آلمان ص ۱۶۷

۲- لوح مبارک حضرت بهاءالله جَلُّ کبریائهُ

به نام آفتاب معانی

ای دوستان الهی به ذکرش مشغول و به یادش مسرور باشید ؛ چه که بهجت و سرور در حقیقت اولیه از برای احبّای حق خلق شده و دون ایشان در حزن بوده و خواهند بود ؛ اگر چه به تمام نعمت های ارض مُتَنَعَم باشند و فقیرند اگر چه مالک کنوز گردند . عندالله غنی آن است که لُوءِ لُوءِ حُبِّ الهی در خزانه قلبش مکنون شود و مسرور آن است که به یادش از جمیع عالمیان مُنقطع گردد و فی الحقیقه احزانِ دوستان را نفسِ رحمن ، خود تحمّل نموده ؛ چنانچه در این سجن بعید مسجون و در دست اعداء مبتلاست . شما به کمال فرح و اطمینان از کوثر سبحان بنوشید و به وصفش واصف گردید .

پیام بهائی شماره ۲۰۸ مارس ۱۹۹۷

۳- نصوص حضرت عبدالبهاء جَلَّ ثَنَاهُ

حضرت عبدالبهاء می فرمایند ، قوله الاحلی :

ای یاران روحانی ، در این صبح نورانی عبدالبهاء به یاد دوستان رحمانی افتاد و به نگارش این نامه پرداخت ، شاید سبب روح و ریحان قلوب یاران گردد ؛ زیرا در درگاه احدیت عملی مبرورتر از القای سرور در قلوب یاران نه . باید هر یک از دوستان به جان و دل در تفریح و تسریر و شادمانی همگنان کوشد . جان و مال دریغ ندارد ؛ بلکه هر یک در سبیل دیگری جان فدا نمایند ؛ این است اساس دین الله و این است برهان صداقت و استقامت و ثبات در میثاق الله .

پیام بهائی شماره ۲۰۸ مارس ۱۹۹۷

و نیز میفرمایند:

تو باید همیشه مسرور باشی و با اهل انبساط و سرور ، محشور و به اخلاق رحمانی متخلق زیرا سرور مدخلیت در حفظ صحت دارد و از کدورت ، امراض تولید شود آنچه مایه سرور دائمی است روحانیت است و اخلاق رحمانی که حزنی در پی ندارد اما سرور جسمانی در تحت هزار گونه تغییر و تبدیل است .

مائده آسمانی جلد ۵ صص ۱۶۰-۱۶۱

۵- حکایت

روز ۲۵ صفر (۲ فوریه ۱۹۱۳) ... حین ورود مبارک ، یکی از حضار عرض نمود آیا قلب مبارک در آمریکا مسرورتر بود یا در اینجا (پاریس) . فرمودند : سرور قلب من همه جا با من است ، انفکاک ندارد و دیگر آنکه اسباب سرور من کلمه الله است . هر جا مشغولیت به نشر نفعات الها بیشتر البته قلب شادمان تر است . جزوه سرور و نشاط روحانی صفحه ۱۷

۴- خطابه مبارک حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه

"این سرور دائمی است و سبب انبساط دل و جان در جمیع عوالم الهی . چون انسان سرورش به فیوضات الهیه باشد در هیچ حالی محزون و مغموم نشود ولو حوادث دنیا بر وفق مرام او نباشد و گردش روزگار ترویج آمال و افکار او ننماید بلکه توکل و اعتماد به اراده و مشیت الهی انسان را به جانی رساند که با وجود سعی و اهتمام در امور آرزویی جز آنچه واقع می شود ندارد و خواهشی غیر از آنچه پیش می آید ننماید در آن حالت جمیع امور را موافق میل و راده خود ببند و مروج عزت و آسایش خویش شمرد جز اطمینان اضطرابی نیابد و غیر از صلح و صفا جنگ و جفائی نجوید . چنین سرور دائمی است و چنین مقامی سبب حیات ابدی. من از برای شما این مقام را می خواهم به این مقام نجات و فلاح حاصل شود نه سروری که قابل تغییر و تبدیل باشد سروری که از امور جسمانی است لابد او را انقلاب اخذ نماید چه که انسان روزی سالم است روز دیگر مریض ، وقتی غنی است و وقت دیگر محتاج ، زمانی راحت است و زمان دیگر مبتلای زحمت ، همیشه فکرش مشوش است و هر آنی روحش به غذایی معذب و لکن چون قلبش متوجه به ملکوت الله باشد و سرورش به فیوضات افق اعلی دل به جهان الهی بندد ، غمخوار عالم انسانی گردد و مروج آثار و اسرار رحمانی . انتهی"

یادداشتهایی درباره حضرت عبدالبهاء صص ۹۵۸-۹۵۸

۶- خانه تکانی شب عید

فکر پاکیزگی از عالی و دانی کردند	در شب عید همه خانه تکانی کردند
اندکی هم ز پلو چرب زبانی کردند	ورد شیرین دهنان ، صحبت شیرینی بود
روی خود سخت چو چرم همدانی کردند	تا که در کیسه کنم سست و خرم کفش ظریف
بسکه ارباب طرب مرثیه خوانی کردند	خواستم رقص کنم رقص غم انگیزی شد
خوب الحق سر این کار تبانی کردند	همه همدست شدند از پی چاپیدن من
زودتر از همه جا خانه تکانی کردند	مختصر ، بهر شب عید ، ته جیب مرا

تذکره شعرای قرن اول بهائی - جلد اول - ص ۳۵۲